

Д.А. Задирака, О.В. Рябоконь

ДИНАМІКА ЗМІН ПОКАЗНИКІВ ОКИСНОЇ МОДИФІКАЦІЇ БІЛКІВ ТА АКТИВНОСТІ КАТАЛАЗИ У ХВОРИХ НА СЕРОЗНИЙ МЕНІНГІТ

Медичний університет, м. Запоріжжя

На сьогодні серозний менінгіт (СМ) залишається однією з найважливіших причин летальності та інвалідизації хворих. Важливою ланкою метаболічних процесів є стан прооксидантно-антиоксидантної регуляції, що визначає тяжкість інфекційного захворювання і результат хвороби.

Мета роботи – дослідити динаміку змін показників окисної модифікації білків та активності каталази у хворих на СМ.

Під спостереженням у відділенні нейроінфекцій Запорізької обласної інфекційної лікарні було 64 особи віком від 18 до 80 років, хворих на СМ. Для підтвердження діагнозу усім проводили люмбальну пункцію з подальшим цитологічним і біохімічним дослідженням ліквору. Спектрофотометричним методом визначали у сироватці крові активність каталази і вміст показників спонтанної та індукованої окисної модифікації білків крові (ОМБ), зокрема альдегідфенілгідразонів (АФГ) і кетондинітрофенілгідразонів (КФГ). За показниками АФГ та КФГ при спонтанній ОМБ судили про загальну спрямованість вільнорадикальних процесів окислення в організмі, тоді як за рівнем індукованої ОМБ – про характер його резервно-адаптаційних можливостей. Контрольна група – 20 здорових осіб. Отримані дані статистично опрацьовані методами непараметричної статистики.

У хворих на СМ у розпал недуги виявлено підвищення показників АФГ і КФГ спонтанної та індукованої ОМБ ($p < 0,0002-0,00001$), які поєднувалися зі зниженням ($p < 0,00001$) активності каталази у сироватці крові порівняно зі здоровими людьми, що свідчить про активацію процесів вільнорадикального окислення.

На фоні базисної терапії, починаючи з другого тижня захворювання, у хворих на СМ зафіксовано подальше поглиблення окисного стресу. Показники АФГ і КФГ спонтанної ОМБ підвищилися відповідно на 19,3 і 24,1% ($p < 0,000001$), активність каталази зменшилася на 21,2% ($p < 0,00001$). Про

виснаження адаптаційно-компенсаторних можливостей організму свідчило підвищення показників АФГ і КФГ індукованої ОМБ відповідно на 18,8 і 11,8% ($p < 0,00001$).

Період реконвалесценції пацієнтів із СМ характеризувався позитивною динамікою у вигляді зниження ($p < 0,01-0,0001$) показників вмісту АФГ спонтанної та індукованої ОМБ, порівняно з аналогічними показниками періоду розпалу, на фоні стабільно змінених показників КФГ спонтанної й індукованої ОМБ та активності каталази. Однак на тлі завершення базисної терапії у хворих на СМ зберігалася активність процесів вільнорадикального окислення, про що свідчить високий ($p < 0,0004-0,00001$) вміст показників АФГ спонтанної й індукованої ОМБ, а також низька ($p < 0,00001$) активність каталази в сироватці крові, порівняно зі здоровими людьми.

Отже, у хворих на СМ у розпалі недуги виявлено активацію процесів вільнорадикального окислення зі збільшенням показників спонтанної й індукованої ОМБ у поєднанні зі зниженням активності каталази, що поглиблюється протягом першого тижня лікування. Лише на момент виписки зі стаціонару спостерігається позитивна динаміка у вигляді зниження показників вмісту АФГ спонтанної та індукованої ОМБ порівняно з показниками при госпіталізації. Виявлені дані обумовлюють доцільність подальших досліджень щодо удосконалення патогенетичного лікування із застосуванням препаратів, які володіють антиоксидантною активністю. Робота в цьому напрямку триває.

Н.І. Ільїна

РЕЦИДИВНА БЕШИХА: ПРИЧИНИ, ПРИНЦИПИ ЛІКУВАННЯ

Університет, медичний інститут, м. Суми

Бешиха – поширена інфекційна хвороба, яка характеризується частими рецидивами. Розвиток останніх зумовлений рядом факторів: недостатністю типоспецифічного гуморального імунітету, порушенням нейроендокринної регуляції імунної реактивності організму, зниженням бактерицидної активності шкіри. Бешиха належить до інфекційно-алергічних захворювань з